

gynde paa en Strid, og den vil absolut komme, naar Talen er om at gennemføre nye Skattelove. Det er ligegyldigt, af hvad Art disse Skattelove bliver, de vil sikkert medføre, at Partierne kommer stærkt op at strides, paa dette Punkt er Anskuelserne saa vidt forskellige, at det vil blive meget vanskeligt at opnaa Enighed. Det er heller ikke under de nuværende Forhold nødvendigt at komme med nye Skattelove. Der er ikke noget uforsvarligt i, at man under saa ekstraordinære Forhold, som man har i Øjeblikket, søger ved Laan foreløbig at skaffe de nødvendige Midler til Veje. Naar rolige Tider igen maatte oprinde, kan vi se, hvilke Veje der da kan være til at skaffe Staten forøgede Indtægter, om det maatte være nødvendigt. Man kunde ogsaa godt tænke sig en anden Udgang af den Situation, hvori vi lever i Øjeblikket, nemlig at gaa den Vej at nedsætte Statens Udgifter. Socialdemokratiet har, som sagt, ikke ønsket, at der skulde fremsættes Forslag om nye Skatter, vi har heller ikke krævet, at den højtærede Finansminister skulde give det Tilsagn, han har givet, og som staar aftrykt i Betænkningen. Vi vilde meget gerne have stemt for Loven, selv om dette Tilsagn ikke var blevet givet; det er ikke os, der har krævet det, det er det ærede Medlem fra Æbeltoft og hans Parti, der saa stærkt har holdt paa, at et saadant Tilsagn skulde gives, da de ellers ikke vilde stemme for Lovforslaget. Naar den højtærede Finansminister i Dag vil drage den Slutning, at naar han har givet dette Tilsagn, vil ogsaa de forskellige Partier med Velvillie modtage de Skattelove, som han senere hen i Samlingen vil fremsætte, vil jeg altsaa straks tage Afstand herfra. Inden jeg tilsiger min Velvillie overfor saadanne Skattelove, ønsker jeg at se, hvilket Indhold de har.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft sagde med en vis Stolthed: Kan De nu se, at de Skattelove, jeg gennemførte, var ikke for store. Ja, vi maa jo indrømme, at det har vist sig, de ikke var for store, men det ligger i, at det ærede Medlem fra Æbeltoft i Forvejen havde sørget for at forøge Statsudgifterne i en frygtelig Grad. Altsaa, efter at han havde skaffet os disse store Statsudgifter paa Halsen, har det vist sig, at hans Skattelove ikke er for store. Det har vist sig, at de Udgifter, det ærede Medlem og hans Parti har skaffet os, er saa stærkt voksende og saa graadige, at de kan opluge meget mere, end de Skatte-

love, det ærede Medlem har gennemført, kan give.

Det er glædeligt, at Behandlingen af det foreliggende Lovforslag synes at skulle forløbe saa fredeligt. Det tegnede til et helt Stormløb af det ærede Medlem fra Æbeltoft mod Finansministeren, men nu i Dag hører vi, at det hele ender i Fredelighed, under hvilken den nuværende og den forhenværende Finansminister udveksler Behageligheder overfor hinanden.

Ordføreren (Ivar Berendsen). Det Formaal, jeg havde sat mig, da jeg første Gang talte som Ordfører, nemlig ikke at sige et eneste Ord, der kunde give Anledning til Modsigelse fra andre Partiers Side, til Svækkelse af det skrøbelige Grundlag for Enigheden, er for saa vidt blevet fyldstgjort, som det, det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) havde at bemærke, jo for det meste var til den højtærede Finansminister. Den forhenværende Finansminister og den nuværende Finansminister har jo Glæde af, om amore at udveksle deres Skatteprincipper og Laaneopfattelser.

Der er dog et enkelt Punkt, jeg som Udvalgets Ordfører maa gøre Indvending mod. Det ærede Medlem fra Æbeltoft erklærede, at de Oplysninger, der var blevet givet i Udvalget vedrørende Kassebeholdning og Reservefond, ikke havde været medvirkende til en Forandring i den principielle Stilling overfor dette Statslaan. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har jo allerede nu erkendt, at for Socialdemokraternes Vedkommende var disse Oplysninger virkelig medvirkende. Og jeg maa have Lov til at oplyse, at selv om det ærede Medlem fra Æbeltoft ikke hører til dem, som oprindeligt har udtalt, at Laanet utvivlsomt var for stort, saa har vi dog i Udvalget fra Sider, der staar det ærede Medlem fra Æbeltoft nær, hørt, at dette, at Kassebeholdningen var adskilligt over 20 Mill. Kr. og Reservefonden yderligere var inddraget under Kassebeholdningen ved Loven af 2. August, gjorde Nødvendigheden af saa stort et Statslaan yderst tvivlsomt og maatte kræve meget nøje Oplysninger, inden man kunde anerkende denne Nødvendighed. Og først da vi havde faaet de Forklaringer, vi fik af den højtærede Finansminister, var det, at denne Del af Modstanden faldt til Jorden. Med Hensyn til Tilsagnet og dets Indhold er der jo ikke nogen Divergens imellem den højtærede Finansministers og det ærede